

2006. október 26., csütörtök

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
2. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
3. felkéri a Tanácsot, hogy ismét konzultáljon a Parlamenttel, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0454**Megemlékezés az 1956-os magyar forradalomról****Az Európai Parlament állásfoglalása a magyar forradalom 50. évfordulójáról és annak történelmi jelentőségéről Európa számára**

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió a szabadság, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása elvein alapul – olyan elveken, amelyeket minden tagállam elismer;
 - B. mivel Európa II. világháború utáni jaltai kettéosztása több mint négy évtizeden át megfosztotta függetlenségüktől Közép- és Kelet-Európa országait;
 - C. mivel Közép- és Kelet-Európa kommunista rendszerei nem a nép beleegyezésén vagy akaratán alapultak, hanem azokat a szovjet katonai megszálláson és a kommunista pártok együttműködésén keresztül tartották fenn;
 - D. emlékeztetve a kommunista párt diktatórikus uralma elleni tiltakozásul 1956. október 23-án utcára vonuló magyarok bátorságára és elszántságára,
 - E. kifejezve tiszteletét a magyarok kitartásáért, akik a Nyugatról érkező katonai segítség elmaradása és a Szovjetunió elsöprő katonai beavatkozása és túlsúlya ellenére is folytatták harcukat a szabadságért, a nemzeti függetlenségért és a polgári jogokért,
 - F. tisztelegve Nagy Imre, Magyarország reformkommunista miniszterelnöke emberi és politikai bátorsága előtt, aki helyesen ismerte fel a népakarat elemi erejű kifejeződését, és beleegyezett abba, hogy politikai vezetője legyen a szabadságért és a demokráciáért zajló népfelkelésnek, és végül életét áldozva a szabadság vértanúja lett, miután 1958-ban kivégezték, mert nem engedett a nyomásnak, hogy nyilvánosan elítélje a forradalmat,
 - G. tisztelegve a forradalom és a kegyetlen megtorlás áldozatai előtt, a harcok során 2710-en veszítették életüket, a visszatérő kommunista vezetés 1956 és 1961 között 228 személyt végzett ki, 1956 és 1958 között 20 000 embert tartóztatott le, és ezeket részesített hátrányos megkülönböztetésben a forradalom után évtizedeken keresztül,
 - H. kifejezve háláját az emberek által tanúsított szolidaritásért a Nyugat számos országában, akik 194 000 magyar menekültet fogadtak be 1956 és 1957 folyamán,
 - I. elismerve a nemzetek közötti szolidaritás alapvető értékét általában, és különösen Közép- és Kelet-Európa különböző, szabadságukért küzdő nemzetei – a magyarok, a csehek, a szlovákok, a lengyelek, a németek, az észtek, a lettek és a litvánok – között,

2006. október 26., csütörtök

- J. elismerve az 1956. októberi magyar forradalom, illetve az ellenállás és az ellenállási mozgalmak különböző más formái – például az 1953. júniusi tömegtüntetések Kelet-Németországban, az 1956. júniusi poznańi tüntetések Lengyelországban, az 1968-as prágai tavasz, a Szolidaritás mozgalom megszületése 1980-ban Lengyelországban és a volt Szovjetunióban működő demokráciamozgalmak, nevezetesen a balti népek mozgalmai – közötti történelmi és politikai kapcsolatot,
- K. elismerve, hogy a magyar forradalom a megosztott Európa egyesítésére tett történelmi kísérlet volt, és mint ilyen, közös európai történelmi örökségünk sarokköve marad,
- L. elismerve, hogy a magyar forradalom hozzájárult az összetartozás megerősítéséhez a demokratikus világban és az Európai Közösségek ezt követő 1957-es megalakulásához, és a Közép- és Kelet-Európában 1989–1990-ben bekövetkező demokratikus politikai változások előzménye volt, amelyek az európai integrációs folyamaton keresztül lehetővé tették Európa békés újraegyesítését,
1. az 1956-os magyar forradalmat a szovjet tömb országaiban a kommunizmussal szembeszálló, a szabadság és demokrácia iránti XX. századi törekvések egyik szimbolikus megnyilvánulásaként ismeri el;
 2. tisztelgőleg Magyarországot bátor férfiai és női előtt, akik önfeláldozásukkal reményt adtak a kommunista uralom által elnyomott más népeknek;
 3. hangsúlyozza, hogy a demokratikus közösségnek egyhangúan vissza kell utasítania az elnyomó és antidemokratikus kommunista ideológiát, és védelmeznie kell a szabadságot, a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiság elveit, és egyértelműen állást kell foglalnia, ha ezeket bármikor sérelem éri;
 4. felhív minden demokratikus országot, hogy egyértelműen ítélje el a valamennyi totalitárius rendszer által elkövetett bűnöket;
 5. felhív arra, hogy hozzanak létre európai programot a tagállamok kutatási és dokumentációs központjai közötti együttműködés megerősítése érdekében a totalitárius rendszerek bűneivel kapcsolatos történelmi kutatások terén;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0455**Moldova (Transznisztria)****Az Európai Parlament állásfoglalása Moldováról (Transznisztriáról)***Az Európai Parlament,*

- tekintettel a moldovai és a transznisztriai túli helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2006. március 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Moldova és az Európai Unió közötti partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 1998. július 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel a 2005. február 22-én elfogadott, Moldovára vonatkozó európai szomszédságpolitikai cselekvési tervre, amely meghatározza a Moldovai Köztársaság és az Európai Unió közötti stratégiai együttműködés irányvonalát,
- tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) által az 1999-ben Isztambulban tartott csúcstalálkozón és a 2002-ben Portóban tartott miniszteri tanácsi ülésen tett nyilatkozatokra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0099.